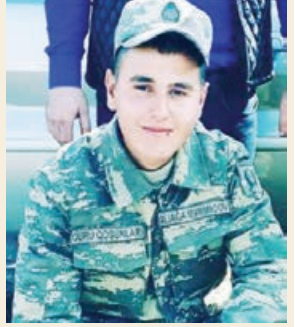

Həyatı bahasına komandirini xilas edən qəhrəman

O, bu dünyadan zülmətin bağrını sökən işıq, bir şimşək kimi keçdi. Özü də qaynar həyat, nikbinlik mənbəyi idi, qədəm basdığı yerə bir canlanma, ruh yüksəkliyi gətirərdi.

Əliağa Eldəniz oğlu Məmmədov 2001-ci il iyulun 26-da Bakının Sabunçu rayonunun Maštağa qəsəbəsində dünyaya gəlmişdi. 2008-2013-cü illərdə 80 nömrəli orta məktəbdə doqquzillik, daha sonra isə 322 nömrəli məktəbdə tam orta təhsil almışdı. 2017-2018-ci illərdə 5 nömrəli Peşə Liseyində işıq operatoru ixtisasına yiyələnmişdi. 6 il cüdo idman növü ilə məşğul olmuşdu. Subay idi.

Liseyi başa vurduqdan sonra təcrübə keçmək üçün Azərbaycan Dövlət Akademik Musiqili Dram Teatrına göndərilir. Az müddətdə kollektivin hörmətini qazanır, rəhbərliyin təklifi ilə teatrda qalıb işləyir. 2019-cu il iyulun 26-da - doğum günündə həqiqi hərbi xidmətə yola düşür. Təxris olunmağına az qalmış növbəti erməni təxribatı zəminində başlanan Vətən müharibəsinin ön sıralarına qoşulur.

Qızgın gedən döyüşdə Əliağa minalardan birinin tabor komandirinin yanına düşəcəyini görür. İrəli atılır, komandiri yerə yığır, özünü ona siper edir. Mina partlayır, qəlpələr igid əsgərin bədəninə sancılır. Canı bahasına komandirini xilas edir.

Eldəniz Məmmədov üç ildən çoxdur ki, yeganə oğlunun cismən yoxluğunun nisgilləri, əzabları ilə yaşayır, ancaq bütün yükü ürəyində çəkməyə, tarixi Zəfərimizdən sonra qəddini öyməməyə çalışır: "Şükür Allaha ki, bu qələbə ilə Əliağamın, digər şəhidlərimizin qisası alındı, gözəl Qarabağımız azadlığa qovuşdu".

Anası Samirə Məmmədova deyir: "Oğlum çox sakit, təmkinli, işgüzar idi. Heç bizi incitmədi. Uşaqlıqdan cüdo ilə məşğul olurdu. Müxtəlif yarışlara qatılmış, çoxlu mükafatlar almışdı. Amma Akademik Musiqili Dram Teatrını çox sevirdi, səhnənin işıqlandırılması ilə maraqlanırdı. Teatr onun üçün başqa bir dünya idi. Arzuları vardı, o, hərbi xidmətdən sonra İncəsənət Universitetində təhsil almaq istəyirdi. Ona görə hərbi xidmətə çağırışı da səbirsizliklə gözləyirdi. Məni bir az kefsiz görəndə narahat olurdu. İndi də yuxularıma gəlir "Ana, narahat olma, mən yaxşıyam" deyir. Vətən uğrunda şəhadətə, ölümsüzlüyə qovuşan oğul anası necə ola bilər? Bütün şəhid valideynlərinə səbir, dözümlü arzulayıram. Təki Vətənimiz azad, dövlət müstəqilliyimiz əbədi olsun!"

Azərbaycan Dövlət Akademik Musiqili Teatrının direktoru, Əməkdar incəsənət xadimi Əliqismət Lalayev şəhid işçisinin yüksək nizam-intizamı, zəhmətkeşliyi barədə danışır: "Əliağa cəmi bir neçə ay bizim teatrda çalışdı. İşində çox məsuliyyətli idi. Az müddətdə işi o qədər dərinədən öyrənmişdi ki, ona ancaq "sağ ol" deyirdilər. Biz onun yolunu səbirsizliklə gözləyirdik. Sən demə, bu

gözləntinin sonu yox imiş. Şəhid olan günü evlərinə getmişdik.. Hamı, böyük bir izdiham onu son mənzilə yola salmaq üçün gəlmişdi..."

Maštağadakı dəfn mərasimində tabor komandiri hücum əməliyyatında olduğuna görə iştirak edə bilməyib. Amma o, Əliağanın valideynləri ilə telefonla danışmışdı: "Övladınız mənim həyatımı xilas etdi, hücum planımızın qarşısını almaq istəyən düşməyə mane oldu. Belə şücaəti, qəhrəmanlığı yalnız filmlərdə görmüşdüm, kitablarda oxumuşdum. Bu gün oğlunuzu itirərsəniz də, məni oğul sayə bilərsiniz. Cəbhədən qayıdan kimi oğultəki xidmətinizdəyəm. Həyatımı sizə borcluyam".

Şücaətinə görə "Vətən uğrunda", "Cəsur döyüşçü", "Suqovuşanın azad olunmasına görə" medallarına layiq görülən işıqçı Əliağa indi əbədi nur içindədir - xalqımızın digər şəhid övladları kimi...

Qurban MƏMMƏDOV